

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlés Hivatala

Írásbeli választ igénylő kérdés

Dr. Kövér László,
az Országgyűlés elnöke részére
Helyben

Itemszám: *X/2739*

Érkezett: **2011 MAREC 29.**

Tisztelt Elnök Úr!

A Házsabály 91. §-a alapján kérdést kívánok benyújtani **dr. Navracsics Tibor** közigazgatási és igazságügyi miniszterhez

„Ön szerint fontosabb az országgyűlési bizottságok előtti megjelenés kötelezettségének sarkalatos törvényben való előírása, mint az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályozás ilyen formában való rögzítése?”

címmel, amelyre a választ *írásban* kérem.

Tisztelt Miniszter Úr!

Az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 15. § (1) a) pontja alapján Ön felel az alkotmány-előkészítésért, ezért kérdésem megválaszolása is az Ön feladatkörébe tartozik.

A 2011. március 14-én az Országgyűlés elé terjesztett, „Magyarország Alaptörvénye” című T/2627 számú törvényjavaslat „Szabadság és felelősség” fejezetének I. cikk (3) bekezdése szerint „az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg”. A javaslat „Az állam” fejezetének 7. cikk (3) bekezdése szerint pedig „az országgyűlési bizottságok vizsgálati tevékenységét, a bizottságok előtti megjelenés kötelezettségét sarkalatos törvény szabályozza”.

Hatályos alkotmányunk, az 1949. évi XX. törvény 21. § (2) bekezdése kimondja, hogy „az Országgyűlés bizottságokat alakít tagjaiból, és bármely kérdés megvizsgálására bizottságot küldhet ki”. A 21. § (3) bekezdése pedig úgy szól, hogy „az országgyűlési bizottságok által kért adatokat mindenki köteles a rendelkezésükre bocsátani, illetőleg köteles előttük vallomást tenni”.

Az Alkotmánybíróság 2003-ban foglalkozott az alkotmány ezen rendelkezéseivel, és 50/2033 (XI. 2.) AB határozatában megállapította, hogy az Országgyűlés mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet idézett elő azzal, hogy nem szabályozta törvényben az Alkotmány 21. § (2) és (3) bekezdésének megfelelően az Országgyűlés állandó és ideiglenes bizottságai vizsgálati tevékenységének rendjét, és nem teremtette meg az országgyűlési bizottsági vizsgálatok hatékonyságának feltételeit, egyben felhívta az Országgyűlést, hogy 2004. március 31-ig tegyen eleget jogalkotói feladatának. Ez a mai napig nem történt meg.

A határozat leszögezi: „Mivel egyetlen közhatalmi intézménynek sincs korlátlan hatalma az emberek felett, a vizsgálati tevékenységet végző országgyűlési bizottságok jogosítványai sem lehetnek korlátlanok. Mindebből következik, hogy az Alkotmány 21. § (3) bekezdésének az a rendelkezése, amely szerint mindenki köteles az országgyűlési bizottságok által kért adatokat rendelkezésre bocsátani, kizárólag más alkotmányos rendelkezésekkel összhangban érvényesülhet. Az országgyűlési bizottságok sem jogosultak saját szabad elhatározásuk alapján bármilyen ügyben, bárkitől, bármilyen információkat megismerni”.

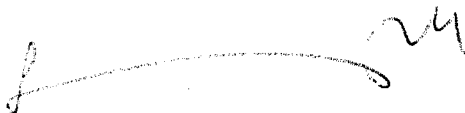
Amint az a határozatból is kiderül, a probléma valós, ám annak alkotmányban történő szabályozása szükségtelen.

A Magyar Szocialista Párt álláspontja szerint ez a kérdés is csupán a Fidesz PR-akciójának része, amely csak arra alkalmas, hogy a valódi, lényeges kérdésekről elterelje a figyelmet. Különösen érdekes a kérdésfeltevés akkor, mikor a kormánykoalíció a leendő alkotmányban nem kívánja szerepeltetni egy sor alapvető jog garanciáit.

Tisztelt Miniszter Úr! Ön szerint valóban az Országgyűlés vizsgálóbizottságai előtti megjelenési kötelezettség szabályozása a legfontosabb alkotmányos kérdés ma Magyarországon?

Várom megtisztelő válaszát!

Budapest, 2011. március 29.”

J. László
MSZP